

Sesam 1879-1900.

Hjemkomsten efter Sammenfærdningen skulde vi alle til at begynde arbejdet paa Teatret. Foruden Kunstnerne for Theatret var ogsaa i Følge til Personaleets ~~Udvalgte~~ ^{Udvalgte}

14 Maj 1879.

I følge Skrivelse af 17 April d. et fra Theatret for Herte og Undersøgelseskommissionen har det bejodt H. M. Hansen med allehøjsd Resolution af 15 p. M. alderendensigt at erklære Professor N. Hansen efter ham deraf indvunde Andagende fra den ham betragte Stilling som Konstitueret Kammeret hos Chefen for det Kongelige Teater og Høved og at befaale, at Forsættum vands thet sine Sines Ophættelsen konstitueres til som Direktør med det Kongelige Teater og Høved under Chefens for samme. at i første Ledelse af Teatret kunstneriske Virksomhed alt fra 1ste Juni d. et at regne.

Ved at meddele Personaleets ovenstaaende indlader jeg ikke at tilføje, at man efter den med samme kongelige Resolution angaaende Ordning af Bestyrelsesforholdene vil have i alle Spørgsmaal derdudede med saer Kunstneriske Virksomhed, at henvende sig til Direktøren, medens man i alle andre Spørgsmaal vil have at henvende sig til Theaterchefen.

Dannetjids Samvæ.

Samtidig var der en Dunsigt oplyst over de Stykke der skal opføres i
de gamle Alceander og Sørensen 1877-1900

Den saa seadanne tid

Skuespil

Kænetake, Den Vejelsende, Tiesoldyheder, Middelalder,
"Kang Kenu Datter, Kango Kommune, Mester Jost Westphaler
Den gamle Ugin (nyf.) Den ellevet Fani.

Operer

Franettes Biellig, Den flyvende Hollander, Træluden
Drogedukker. Liden Kisten, Figaras Biellig
(nyf.)

Ballet

Et Falkerogn, Brudeparren i Hardanger, Undens
(nyf.)

Denne Dunsigt saa ikke videre opvandede ud idet der blev
var andet en Stykke for huse og Kunststæm, hvoraf
Drogedukker stik ikke kom frem ligesom den ellevet Fani
i Brudeparren i Hardanger blev ikke maade at blive opført
i dunsigt blev Maanen overholdt, lod os nu se hvad den
nye Dunsigt forvandede at idette

Dunsigtens Gena Christianens midde naturligen med Begjæringens
kellig Ild flammende i sig, sig havde Ift haft Samtalen med ham
meer in trof sammen i Markedet om Aftenen, som den Sang, idenfær
staunde, var der jo meget hen farsind i Teatrets Redelse, men
som den fine kulturrede Mand han var, var det altid paa en
sag, og derved Maade han fursatte sine Anker, sig en Ting
kunne han bliu keft, men og det var et man ikke smokt kunde
bepaar "Gleuelig" for en Høyne skarokke, han fanet at det
var Alenimplai et man sidst Soren klygte denne gamle Traver
til Admingspartille, men o nu - allude kende Djen
ifta Sorensen Begjæring stod "Gleuelig" paa Marketten og blev
i Sorensen opført i Sang, saa dette gamle Stykke er ikke sodeunde
at paa hieit of.

Sorensen adende med Oksenskjæper, Malnetake. Denne Tragedie
han aldrig gjord sig og et dunsigt efter det temmelig, temmelig kii
paa den kellekht ngen lang kende denne Sang og Intuens var
Nicolas skendens Bishop Popo, det var godt at Teatrets hunde
foat denne Talentfulde Skuespiller tillig. Teatrets anden fæntlig
var den Vejelsende, der var det smoktlig, med den at Olaf
Pælsom Noren fantes ikke paa Nensentisten, han Halle som
skjicci, denne nydelserogge heumond som han var addele fæntin
hij i, var gjord til Hø Mentyeri hysans Brodrene traste nu
spillede af Nensdam. Et enkelt Blod skrev sig t, iakt et
man ikke fæll Sorensen of Olaf Pælsom, men det gjorde man
Mentyeri mangde den Brode og sueljende gæstræmmeke Replikke

hønden som var saa betydningsfuld i Det pæne Uafvæde. Sam den Dage in
dele var det jo som altid en Færøgelde at se sin ~~hønde~~ Blod.

Efter natten 30 Maas' blev gjenoptaget "Kunsten" i sin interesse om Skuespil
, "Hans' Omme", det var med store Forventninger men imidlertid kemte
de til "Hans' Omme", "Hans' Hønde", "Skuespil", og "Bisop Nicolas", var gien til
Ole Jørgensen, Nicolai Niendam, og Carl Møntzén paa enen. "Kunsten"
naaede de Færøgelde vel var skrevet de spillede "Hønde" ingen store Skuespil
men "Hans' Omme" og "Hans' Hønde" sin del til Skuespilene kom mere frem i
Nicolai Niendam og Carl Møntzén end hos Jørgensen og Niendam. "Skuespil" stod ikke
med Peder og Wilhelm Wicks' "Kunsten" og endelig kendte Møntzén ikke
maar sig med om Pænen som Bisop Nicolas, hvi fremtellig jo var
jævn. Alene opnaaede Stykket de 10 gællede Færdige.

Den næste ny Indstilling var Holsten, Martin Post Westphalen,
den kom og maerest for at give den unge Skuespilens Lars Knudsen
Kjærlighed til at færdige sig i "Hans' Omme", han udfærdigede den meget
Talende Bøger, med ingen Lære, men man kendte ikke af
hans "Kunsten" hvi ingen af dem Møntzén om hans kunstneriske
Fremtid trods at han de nu havde spillet ~~et~~ skolej Koller
jo betyngte ham maerest til at blive en god brugbar i
sinde Koller. Dette lille haandte "Kunsten" skuespil desuovne
selv et skolej til en Skandale der ikke tidlig var passet
i "Hans' Omme". Gunder var Skuespilens Pænen Uafvæde
at ~~hans~~ ^{hans} ganske ubetydelig Koller, efter kemte skue til Brand
færdige "Kunsten" om Schyler's Uafvæde af ~~hans~~ ^{hans}.

"Hans' Omme" af Post Westphalen led under et alvorligt

Prog. Med H. Schyler som en hændelse, der havde den ender
lige færdigste Gang (man taler det ikke andet, hvad man
"hans" til at tænke paa), Denne "Kunsten" var, for meget for den
at saare H. Schyler, tilmed da han mente sig ^{selv} syntetisk
og Branden. H. Schyler gik sa ned i "Kunsten", hvi "Kunsten"
hans sine Redactionens Løder passede til Branden og de og man
saa at han kom ned fra Redactionen gik han om til "Kunsten" og
sprængte ham om det var til Branden Branden, hvi til Branden
branden. "Kunsten" gav H. Schyler ham en i "Kunsten" sig sig
og gik i sin sig. Branden blev naturligvis færdig, ja om
den Hofart og færdig at Schyler skuespil kom en offentlig
Undersøgelse, det hvi Schyler indledte ikke og saa blandede
Teaterdirektøren sig i Sagen idet den paa Schyler Dage sendte
en Undersøgelse til "Kunsten" Redactionen "Kunsten", gennem Bladet
Post hand. Men Schyler halt paa at han ingen Undersøgelse hvi
gint, det havde til Følge at Branden Branden ^{Branden} "Kunsten"
og "Kunsten" skue og til Schyler, for at afstke ham en god og
Færdig, men den med Schyler ikke gien og de hvi Peter Nansen
og "Kunsten" oversatte ham de Branden Branden Uafvæde til dille
Schyler maatte straks Uafvæde og de maerest Betænkelse og den
af "Kunsten" om "Kunsten" affærdige "Kunsten" til saare.

Den 9 Februar 1900 maatte hvi Peter Nansen sin undersøgelse
som Representant i hvi Branden for H. de phis Branden og
H. Schyler R. Schyler for at behandle den af de Branden

attede og af H. Selys modtog Udfordring til Duell.

En flidelig Hædning forlystes, men uden Resultat. Samfærden med anerkendtes De Brøndes der som saadan havde Været til at vælge Vaalen. Mistale varter. Betingelserne for Duellen fortrættes som følger:

- 1) Der skydes paa 20 Skridts Afstand og næste eventuel 4 Hagle.
- 2) Partene stilles op med Haggene mod hinanden, der tælles 1, 2, 3. Paa 1 gives Front, mellem 2 og 3 faldes Skudet
- 3) Stedet er Cannelunderskrættet, tiden H. 9 1/2 Færmissig, Rindog den 10 Februar.

Saa det oftere Klakkeret og Sten modte Partene med Sekun-
senter. Sam høje medfjæle Da med A Pers. H. Tidskræm liden
Mådet paa Pladsen. En Udfordring til en flidelig Dødsning for
ikke til nyet Resultat. Ved Rødttskræm bestemte Partenes
plads og Vaalen 4 Hagle uksolues. Højen af Partene som til
Duellen erblaudes for oflittet

Kalenboen d 10 Februar 1900.

For Da t Brøndes

R. Nansen. Tidskræm

For Skueplads Selys.

Mantzius Rind Mellem.

Denne i sig selv saa luttelig; Afare hvem tilmed Resultatet blev
at de skød over Hovedet paa hinanden, gav jo Skaf til myen Dmtal
baade paa i Pladsene. Ballen som Rander spillede han ikke
ofte den fik Niendam, men ganske borte fra Scenen kunde han jo
ikke blive, men at der ikke blev skandale i Tøstet naar han ikke
ville sig for Publikum det var giort. Thi Brøndes Vinne visse
mød og paa Selys ud og Selys Vinne visse demonstrationer til Fødsel
for ham. Hans første Opførsel blev betent til den 17 Februar i "Det
gamle Hjem" der havde Premie den Aften. Med myen Spænding imøde
saa man H. Selys' tante paa Scenen. Demonstrationen var saa forkyndt
paa at premie til at have skandale, at de tog sig af Selys og Brøndes
thi da han kom ind sammen med Fremad, kom der en 13-fald
stem blandt med Højen og Højen og den ulykkelige Brøndes
nyste forsvaret paa Hovedet for at til hænging at det slet ikke var
ham. Da Selys endelig viste sig lod Spektaklet sig sig los
at liggende Befærd los, men Højen var næsten ligesaa højt, da
moatte give lyt paa Tidskræmpladsen blev Song Politet blev ind
i Porten og i 2 det Forbet, og froty Demonstrationen blev Skjætet
Denne Skandale forvælte alle Aftener han Song Selys sine sig
da Stykket var ind var Demonstrationen tralle og Aftener forlød
uden at Songen kom til Anvendelse.

Den første Nytte paa Skuepladsen omrode var netop: "Det gamle
Hjem" af Gustav Tormann. Det var et marant og hyggeligt Stykke
der var gav for Højen's Højen i Tante Uenias Røle og fremtille en gam-
mel stem Kampen der er tjensig af Torsden Røle halm og uheldig halm

for det for Fødselen nedvarede Traditionen. Piden staa stille indenfor
 Raderhaems Mure, al moderne Udrikselig Udbrækket, men de
 Raderhaem ligger i Periferien af det ny opvoksende Holstenland og
 hien ved Udkyknin af sine Fæder hien tjene mange Penge, moa den
 gamle cammerater Tante Maria amieser ved at endgaa et
 Kamprami med sin Brodersøn, hans Hæreste der er to moderne
 Fremkudtismenneke amieser sig de bliv enige om at idstykke
 Avlsjorden med et Tante Maria for Lov at betrage Gaarden og se
 angst at den gamle Hæst hien ønske. Fæderen for Hæstis spæde
 Venderen fortroffelig halokemisk Rolle som hendes Bøder, Mantje
 havde som en gammel Fædalen en stor Succes manly ved Fæderen af
 en stemning, fæder Ved de hode sig for raieser, mæntis Penge.
 Det gjæve amieser sig hylke, og fæder ikke mæntis end 23 Gange i
 Paanen. En lignende Succes fik Teatret ved Opførelsen af H. Otto
 Benjans "Maerats Højer". Det var en kaad Farce de maerke ikke
 fæder end man det byt Teatret var sig, men det gjæve, hylke
 og amieser 25 godt hylke Opførelsen. Det fæder i Hæstismene
 og stoks ved Foppets Opge, saa man Hylke Pæderen de spæde Hæst
 Jens Waller, derjæve et Dekitankorkerle hystoand af eny Hæstismen, man
 minceser Opeff og et Okerle, der nu var en Sage blot. Hæstismene
 i Stykket var i Hæstismene. Gadsyris Waller ha best in fan de man
 hystismen, man ufaer nu gjæve sin Næste et den en eny Hæstismen
 de hylke er dæstismen. Onkelens gode Hæst anlyfald ham at
 Jens Waller stæ tog sig af den ulykkelige Hæstismen med at Gadsyris
 ind lital en klokkelig Læm til ham Undersked. Jens gaa med Hode

ind dugaa de samtidig med et Onkelens filantropiske Tælle for
 Hæstismen, den dæstismen Hæstismen er saa hystismen et de, saa
 at Jens Waller der ha, og det Bæst for Onkelens Penge amieser den
 for sig selv og fæder Hæstismen med sine Hæstismen og nogle smaa
 Hæstismen, et hystig hien for Penge, men ind Ulykkelig at Onkelens
 for hyst til at se sin Hæstismen, og gjæve et Bæst amieser sin
 Ankomst til Holstenland. Nu hylke det for Jens Waller om at
 hylke denne ulykkelige Pæderismen, men amieser sig en Gadsyris
 Hæstismen, som han er for han en af sine Hæstismen til at gæve
 den dæstismen, og det gjæve Amieser til mange pæderis Fæderis
 Stykket blev indmænt spædet af Hylke Pæderen som Jens Waller
 og Mantje som den gamle jaendige Gadsyris var en fortænde
 for Pæderismen, som den fæderis dæstismen var Paul Hylke
 indmænt amieser man aligme pæderis Maerat hylke Hæstismen
 gav Amieser til grov Hæstismen. Scenen hylke Onkelens Hæstismen
 med den dæstismen, Jens Waller spæde fæderis ven af stæ
 hylke Væderis. Stykket endte i Fryd og Sammen, den stik
 hylke Gadsyris hylke sin Næste hylke indmænt hylke.
 Dæstismen var Teatret ikke hylke med Hylke Hylke Stykket, Hæstismen
 Hylke, det gjæve hylke 6 Gange. Atte hylke Hylke Hylke indmænt
 et nyt Stykket, naar ind dæstismen hylke. Teatret hylke man hylke hylke
 med at opfæder det, hylke de Hylke hylke hylke stæ Betænkkelig
 med at gæve i hylke med det. Man hylke den Hylke af Stykket som
 Læsedrama var indmænt, men at det ikke gjæve sig til at spæde
 og det hylke sig opaa at man hylke, thi Broderis Amieser sig

Stykket var alle enig, om at det blev ikke spillet fortaende
med, det kunde heller ikke lang det gængsde hæng af Opførelsen.

Før først Sang i det nye Teater Kistau, endelig den berømte
russiske Digtet Leo Tolstoj's rindringsscene "Falkeskrig"
"Mærkeligt Mødt" paa den danske Scene. Det var med store
Fremgangslyk man imødesaa Opførelsen af dette gængsde
kende Stykke der satte alle Mennesker stelte hidskolen;
Tilbøjelighed forum for Tilskuerne i et gælt hys.

Stykket der handlede om rindring Bænden faldende af Skierne
lede store mærkeligt Fremstilling. Hovedpersonen den unge
Bende "Nikita" u i Bænden en godmodig hys, men søg
om for "Kvinden" han forelsker sig i sin Moders "Anisja"
og for at kunde gift sig med hende, men Manden rydder hys
det berøjer af "Anisja" og "Nikitas" Moder "Matsana" medens
Nikita samtidig stjæler sin Husbands Peng. Han bliver nu
gift med "Anisja" men leder hys; des hende og bliver
Havde med sin Steddatter en ung halvfjællert Pige "Akulina"
men det han "Anisja" ikke finde sig i og hys og "Matsana" siger
at saa hende gift, men for at dette kan ske, men først et
nyfødt Børn dræbes som "Nikita" han faaet sammen med
"Akulina" disse to Døds og "Kvinden" for "Nikita" til at dræbe
Børnet, der i var smertende hedsvis faldet i Hælsen, men
i St. Petersborg fremtiller ved at "Nikita" paa Scenen lægger
Børnet paa en Bænk og anbringer et Brev, som ^{han}
saa satte sig høret paa og Kvinden Børnets Hjerneskæl

paa denne saa, berømt Moder. Da dette Moder faldende
bliver "Akulina" gift med en ung Bende. Der fyldes en Brud
fest, med ender den kommer "Nikita" ind ved sin
Faders Hønd den gamle gudsfygtig og hoderlig "Akulina".
"Nikita" har i Kvinden sin hys, som de to
Kvinder jo i Kvinden har faaet ham lokket til, sigt til
sin Fader og betragte ham alt hvad han har faaet.
"Nikita" fader paa hys for alle Brudgængere og
heder om Tilværelse, hvor paa han selv anbringer sig
i Natfærd, heds Hænder.

Med dette korte Resumé ser man at det er en utryk
spændende og interessant Handling, Stykket bærer sin Titel
med Rette. "Kvinden" blev nu dette Drama spillet?

Ujævnens gængsde udmærket. Den Sangen som "Nikita"
var udmærket seer i de hastig og bevidne Scener som i det
angeførte Scene hvor han leder om Tilværelse. De to andre
Kvinder "Anisja" og "Matsana" fik i Færemending og
Fik Antonen udmærkede Fremstillinger, ligesom Fru Bloch
som en 10 aars Pige og Emma Thomsen som "Akulina" havde
~~uudmærkede~~ Fremstillinger, endelig var Mentzies som Agnieszka
trænet og rørende sand. — "Mærkeligt Mødt" indkommer Publikum
hys og den var meget Bijed efter Premierer, det gik 9 Sang
for det Hys. —

Et stort Publikum for Teateret og det Publikum var Emil Lauritzen
udvænne Bydam, han havde selv at han ikke kunde komme sig

Men Trættens Dægtien havde endog det Emil Pælsen om at give
en Betragtning om han i endnuværende Systemer eller Afsættelse kendte noget
sin Skuespillekunstens i fuld Omfang i moderne Tæst, da at end
give sin Afbedragning. Denne Betragtning kendte han ikke give
og var nu nødsaget til at sige sin Afbedragning som Skuespiller og
Læringsbetragtning. Det var et høvert Stykke for den danske Skuespiller
der i Emil Pælsen i over 30 Aar havde haft en Hæder og
færdig Kong og hin Møds færdig møde staaet dem.
Det var end og i det hans staaet Hæder og end denne Hæder
delene og den gav sig Udtryk i mange Betragtninger selv i sin
et Digt af Høje Doochmann de talte følgende.

Vi

Emil Pælsen

(da han havde endog sin Afbedragning med det Kgl. Teater.)

Den faar Tudeens

Vide at fæe,
som sejrrig sig havde
og høit staaet i Tæst;
Umogelig hio
give Senkens Lædelud,
men hæder og Lædelud
følge med Hæder.

Figur den Din Hæder,
og taas jeg den havde,
sky var du stode
for stors Udbrud,
ad standigst smide du,
Og lykke elste du,
Hæder er det
med Din Hæder og det hio.

Laar ved da det molle
Blik, med den hio
Skalm i hio fæder,
Den med den Ten.
Lykke og Lædelud
i hio Lædelud
gav os var Kong
iblandt stode Lædelud.

Flyvende Aftener
Lædelud Hæder
mandig - staaet staaet
det Lædelud for Lædelud,
naar Hæder du staaet,
som Hæder det hio
den Lædelud hio Lædelud.

en Pins of Blodet.

I Natten som straalad
of Ulyssem og hiesmod,
mens Dindjænen højen seind
om Bogret det blanke -
naar Hølen do hiesked:
ni har ni ham nae -
do lygte dit Smil
sam en højbaun Tanke.

Dog ikke of mig
skal du Dindjakken tale
med Fik-Tak of Døjn-Res,
sam Døjen jar Ue til:
var modneste Stoluen
og Følge tilsammen -
ul kender hinanden
og mid huet ni de'n til.

Den saer Tudeens
Vude at fæl,
sam sjerig si hovedet
og højt stod i Tændt,
mgejligt hvi

gim Senkens Sændked
men hændbar og hiesens
følge med Kændt.

Jeg ønsker Dig Sændked
- sam selv jeg den ønsker,
sam legge ni hændt,
med Fæis, jar Bøj of,
Faravigt jeg ønsker
Dig entet i Tændt:
Du Riddet, sam staa die,
med uoplettet Skjæd.

Filodelfia Feleua 1909

Malzu Dindmann.

Om Rænen var jar syg til i denne Læsen et jar en Afkøds-
faustilling, han hoolude pro et den hamme Samme skues jar
ham soe sek et han naer Læsen Rænen rive sig jar dit Tudekeni
jar siarl Jar.

Afgædelje Intæne jar Skuespielt var et Hallerjs. Den politiske
"Hændtæller", den 3er Dindman, pro Digtum Fodselog, opnaer sin 200 Gylsæn,
og at Skuespielen Sæfer Rænen den 20 Ma haves sin Afkødsfaustilling sam
Sæfæn "Kogtød i", et Duktølgerin. Han haves i de mang Aar, han

havde tilhørt det nye Teater spillet et stort Repertoire til hans
 bedste Roller som især "Thygen i Hamlet", "Amnithansen i
 Den Fremmede", "Helmer Tannen i Samfundets Støtte", "Fischer
 Clair i Ambrascus", og mange flere, men Saffins Højsted hævdede
 hen to og Afsted var dog hans bedste Roller. De Forestillinger blev
 givet en Søndag Eftermiddag i Mai Maaned var Klærne temmelig
 besked. Sam Helmer havde Antiquar aflært om sit Fællese, men
 her saandt man meget om sit Fællese, Fagangeren. —

Operaen var i denne Sæson repræsenteret med hele 3 Nyheder
 Det var Operaen "Shan Haun" der havde det Særsyn at have en
 Dame til Kampanist nemlig "Thekla Seibel". Operaen var bygget over
 et Fuldbrændt Emne med Tekst af Cæsar Christensen og kun i 1 Akt
 men Trods Fri Ulrichs (Johann Fik Borsen) og Camille Petersens Bestræbelser
 for at havde dette Arbejde oppe lykkedes ikke det færdigt efter 5
 Opførelser. Den næste Nyhed var J Bizets Opera "Pelleas og Melisande".
 Valget af denne Opera havde Teatret ikke været heldig med
 den havde aldrig givet sig i Udsættelse og efter hvad Blodens skrev
 var det uventet et fremsynigt gennemt Adretholige af
 Kampanisten, Klærken blev betjent som banal, og det var
 kun den ganske uventede Udførelse der fik Operaen til at gaa
 Abenentens rensat, Partien var dog udmærket Hørd. De fleste
 fik sig Anledning til at benytte sin skønne Stemme, især sang
 Niels Fiel Semmer og Høj, Niels ganske fortreffelig. Lyriken var
 Hallens "Lieder" blev sunget med stor Dygtighed. Søndag d.
 William Behrens der anmeldte Operaen ligger Diehtanen et

den istædfor denne Opera ikke havde antaget Operaer som
 Tschairowskys "Eugen Onegin", "Puccini", "La Boheme" eller "Massenet"
 med "Werther" m.fl. men Teatret havde et rent Uheld til at gaa
 forkert i Paris. Endelig den 3die og sidste Nyhed en original dansk Opera
 af Lange Müller "Vikingebled" for hvilken det er en god det
 synes at den hellere havde bliuend Vord for Teatret, der var mange
 smukke Enkeltheder, en Kampanist som Lange Müller skrev, og
 ikke doort Klær, men den interesserede ikke, og gik hen til Søndag

Ny! det var de gamle Fraene der samlede Klær, og navnlig de
 Operaer hvor Vilh Herod sang, "Caenen", "Faust", "La Sicilien" og
 "Trübsalweiser". Opera Wagner Opera "Den flyvende Hollænder" der
 havde hullet i det store guld søgen Lykke, Semmer havde jo
 her en af sine bedste Roller som "Hollænderen" som Sæson havde
 Fri Ulrich ^{her} overtaget Sontas Rolle efter Fri Keller, hendes Stemme
 var jo smuk, men havde en Fjortid det blev intet som faldt, hvilket
 var meget yndigt at høre paa, det blev med Aarene bedre
 men i lang Tid var det en stor Sæson for hende, og for Teatret, var
 den en enkelt Aften at hun var heldig med sin Intention var
 det en Fryd at høre hende tilmed so hendes dramatiske Fælelse blev
 bedre og bedre. I samme Opera deltog Fik Stein, og Haun som
 Sento hun sang meget smukt, men var til at liggende med meget
 lidt Dramatik. — Af Hazards opførte den første af Fijers Billede
 Camille Petersen sang den første Partiet saa ham meget for dybt og han
 manglende Elegance som den Saffin han skrev mere. Operaen endte
 havde faaet det uventede Hæder at have Aarene efter Peter Schram
 Af Hazards opførte færdig den første paa Fijers Billede

Af de lovede Genoptagelser paa Ballettens Omraade, som var ansat paa Repertoireplanen kom kun "Et Folkesagn" op og gik 10 Gange. "Brudfærden i Hardanger" naaede ikke til Opførelse. Iøvrigt gik "Livjægerne paa Amager" 8 Gange, "Konservatoriet" 2 Gange og "Fjernt fra Danmark" 3 Gange. Disse Balletter var særlig fremdragna for at give Valdemar Price Lejlighed til at vise sig for sit store trofaste Publikum, da han i Aar den 19' November fejrede sin 50 aarige Jubilæumsdag, som nærmere vil blive omtalt.

Af Nyheder fremkom den svenske Ballet "Undine" som den kommitterede Professor P. Hansen og Hans Bech forrige Saison havde set i Stockholm og som det nu var overdraget sidstnævnte at omplante paa den danske Scene. Det var et meget magert Produkt. Handlingen var meget illusorisk. Man saa en Flok halvnøgne Havfruer vimse omkring paa Scenen omringede af en

Hele Historien varede en knap $\frac{1}{2}$ Time og Folkevittigheden døbte den hurtig "Becks Badeanstalt". Hans Beck havde dog atter vist, at have Eyne for scenisk Gruppering og hans Danse voksede stadig og lovede mere og mere. Hvad den koreografiske Del af Balletten angik, var der ikke noget at klage over, men Emnet var for tyndt og Balletten naaede kun 6 Opførelser.

Den 19' November oprandt altsaa med Vald. Prices Jubilæum.

Af hans utallig store Vennekreds var der sat en Liste igang for at "forbedre den afholdte Kunstners pekuniære Forhold og samtidig give ham et Bevis for, at hans fortjentsfulde Virksomhed var blevet varmt paaskønnet". Yderligere blev der af Pesche Kædet tilsendt hans Venner og Beundrerere følgende Skrivelse:

.....
At hans Venner vilde give ham et synligt Bevis for hans fortjenstfulde Virksomhed var ganske naturligt, men at "forbedre hans pekuniære Forhold" syntes mig ikke nødvendigt, da man Mand og Mand imellem viste, at han var særdeles godt situeret.

Forestillingen, som han fik tilstaaet af "Det kgl. Teaters Direktion" blev givet en Søndag Eftermiddag, hvilket forbavsede mig meget, da en saa veltjent Kunstner burde have haft en Aftenforestilling. Der opførtes 3' og 4' Akt af "Trobaduren" og "Livjægerne paa Amager". Da den skønne Løjtnant viste sig, jublede Publikum og trods sine 60 Aar havde han bevaret sin spænstige Skikkelse og var som altid charmerende.

Han hyldedes af sit store Publikum med en Fremkaldelse samt Masser af Blomster og Gaver. Af Ballettens Personale fik han ingen Gave, da han aldrig havde været betragtet som en god Kammerat.

Som et Lyn fra klar Himmel kom Balletmester Hans Becks Opsigelse til Teatrets Direktion. H.B. mente at være træt af

sin Virksomhed som Balletmester. Dette berørte selvfølgelig hans Personale meget pinligt og affødte en Skrivelse til ham af følgende Ordlyd:

Personale - b.

Jeg selv havde flere personlige Samtaler med ham angaaende dette Spørgsmaal, men som altid kunde man heller ikke nu komme til Bunds i hans Bevæggrunde til Handlingen. Skrivelsen fra Personalet og en Henstilling fra Direktionen om at tage sin Afskedsansøgning tilbage lykkedes og der faldt atter Ro over de oprørte Bølger.

Ballétsaisonen var i det hele taget præget af en vis Slaphed, kun maa bemærkes, at "Et Folkesagn" den 28' Sept. gik for 150 Gang og den 4' Decbr. var det 30 Aars Dagen for min første Optræden.

En Ting, som ikke havde saa ganske lidt Betydning for mig, var, at jeg under Hr. Prices Sygdom paa Hans Becks Initiativ kom til at lede Børneballetskolen, men efter mit Syn paa Sagen var denne i en ynkelig Forfatning. Den eneste af Eleverne, der kunde lidt var Elna Fobian Larsen, hendes Evner havde ha ikke ganske faaet ødelagt endnu. Børnene kunde ellers

saa godt som intet, men Takken for de 14 Dage jeg havde vikarieret for Price var, at han, da han kom tilbage beklagede sig over, at alt hvad han havde bygget op, havde jeg nedbrudt.